

PREGĂTIREA MANUSCRISULUI PENTRU PUBLICARE

*(Condiții de prezentare)**

*Preparing the manuscript for publication
(presentation terms)*

Un pas important în vederea publicării unei lucrări constă într-o bună prezentare a textului. Greșesc mult acei autori care privesc cu neglijență această etapă finală în prezentarea operei lor.

„A da un manuscris la tehnoredactare și apoi a nu-l revedea înainte de a-l trimite la publicare este ceva asemănător cu a opera cu mâini nespălate“ (Editorial, „British Medical Journal“, 1981).

Editorii sau redactorii responsabili ai revistelor sunt nemiloși în această privință: nici nu iau în considerare un text prost redactat sau neglijent prezentat și înapoiază lucrarea. Lucrări scrise pe foi de diferite mărimi, ori cu foițe atașate, cu numeroase îndreptări și adăugiri scrise cu mâna îngreunează lectura textului și deșteaptă bănuiala că și lucrarea a fost tratată în mod neglijent. Nimeni nu-și pierde timpul la o revistă cu un text rău redactat.

O prezentare curată a textului lucrării, în mod corespunzător, constituie deci o condiție indispensabilă pentru primirea unei lucrări la publicat. Există câteva reguli elementare și obligatorii în acest sens:

- Se scrie numai la două rânduri pentru ca lucrarea să poate fi redactată mai simplu și apoi culeasă în tipografie mai ușor;
- Se scrie numai pe o parte a foii;
- Se lasă un chenar de 2,5 cm pe marginile paginii, necesar pentru corecturile ori observațiile redacției revistei.
- Se trimit în două exemplare complete: textul articolului, tabelele, graficele, fotografiile și legendele respective.

O recomandare importantă pentru autor este aceea de a respecta, în afară de condițiile mai sus-amintite, instrucțiunile pentru autori ale revistei unde este trimis articolul. Întrucât aceste cerințe variază, fiecare revistă publică periodic instrucțiuni privind modul cum trebuie prezentate articolele

trimise, cuprinzând diverse reguli ca: modul de citare a bibliografiei, titlurile, subtitlurile, sublinierile, dimensiunea rezumatului, adresa autorilor. De obicei, în notele din subsolul primei pagini se pun titlurile autorilor (medicale, științifice, universitare ori academice), precum și instituția unde s-a efectuat lucrarea și adresa autorului căruia i se vor trimite extrasele.

Paginația lucrării. Pentru revistele din țara noastră se cere o paginație normală de la începutul și până la sfârșitul articolului. Se înaintează separat, pe foi atașate: rezumatul lucrării, fotografiile, graficele, tabelele și legendele respective.

Pentru revistele din alte țări, există următoarele reguli privind paginația:

- Se paginează separat și în ordine: foaia cu titlul lucrării și numele autorilor, rezumatul, textul, mulțumirile autorilor, bibliografia, tabelele, legendele (în revistele editate de AMA, 1981);
- Alte reviste recomandă ca fiecare secțiune a lucrării să înceapă cu o nouă pagină, astfel: titlul lucrării și numele autorilor (pag. 1), rezumatul (pag. 2), introducerea (pag. 3) etc., fiecare secțiune a articolului apărând pe o nouă pagină. De asemenea, fiecare tabel este prezentat pe o pagină, iar legendele figurilor sunt grupate pe o altă pagină, la sfârșitul textului. Acest nou sistem de paginare ar oferi avantaje la corectura lucrării și apoi la culegerea acesteia (Day, 1983).

Alte reguli. Pentru fiecare secțiune sau paragraf mai important se va specifica tipul de literă dorit (sau cerut de revistă) folosindu-se sublinieri adecvate, astfel:

- În cazul în care autorul dorește *litere cursive* (italice), se vor sublinia cuvintele respective cu linii întrerupte (...). Folosirea acestor caractere se recomandă pentru subtitluri, la începutul unui

*Marin Gh. Voiculescu – Scrisul medical ca tehnică și artă, cap. 27, p. 93-94, Editura Academiei RS România, București, 1987

rând, sau pentru cuvinte ori fraze mai importante din text, precum și pentru unele cuvinte rare ca: neologisme sau denumiri de specii (spre exemplu: *Corynebacterium diphtheriae*).

- În cazul când sunt necesare **litere aldine** (litere cu caractere groase), cuvintele respective se vor sublinia cu o linie. Astfel de caractere se rezervă pentru titluri de capitole în cadrul articolului.

Paragrafele pe care autorii doresc să fie tipărite cu litere mici vor fi însemnate pe margini cu o linie verticală însoțită de adnotația: „corp 8” (ori *petit*). De obicei se culeg cu litere corp 8: prezentarea foilor de observație ale bolnavilor, descrierea unei tehnici

și, în general, acele părți mai tehnice pe care autorul nu le consideră de interes major pentru a fi consultate de cititor, fără a pierde înțelesul textului.

Secretul identității pacienților în expunerile făcute va fi respectat riguros. Se vor folosi inițiale. Nu vor fi reproduse fotografii sau unele date care ar permite identificarea pacienților fără permisiunea acestora sau a rudelor apropiate. În SUA se cere un consimțământ scris din partea celor în cauză (AMA, 1981).

Lectura finală. Textul tehnoredactat va fi citit apoi cu o deosebită atenție pentru a se decela și corecta eventualele erori. Orice tratare superficială a acestui control final este în detrimentul autorului.

BIBLIOGRAFIE

1. **American Medical Association** – Manual for Authors and Editors (7th ed.), Lange Medical Publ, Los Altos, 1981
2. **Day R** – How to write and publish a scientific paper ISI Press, Philadelphia, 1983